

Sînziana Runcan

**LUX
ET
TENEBRAE**

București, 2025

Coperta: *Sînziana Runcan*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
RUNCAN, SÎNZIANA

Lux et tenebrae / Sînziana Runcan. - București :
Bifrost, 2025

ISBN 978-630-6514-57-1

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această
lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și
al autoarei.

Copyright © 2025

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

*Lumină și întuneric în gânduri
Haos și tumult constant în simțuri.*

Încadrare tematică

Volumul „Lux et Tenebrae” explorează cu o sensibilitate profund simbolistă contrastul dintre lumină și întuneric, viață și moarte, iubire și destrămare. Poeziile se succed asemenea unor ecouri interioare ale unui suflet în derivă, adâncit în melancolie, solitudine și meditație asupra propriei finitudini.

Influențat de estetica bacoviană, dar și de filonul decadent al simbolismului european cu nuanțe de neoromantism, volumul construiește o atmosferă apăsătoare, în care ploaia, toamna, iarna, orașul și iubirea neîmplinită devin leitmotive ale unei existențe tensionate, confruntând realitatea cu visul, mitologia și agonie.

Tonul este confesiv, dar rafinat, iar imaginile poetice – uneori abstracte, alteori visceral de clare – compun un univers liric închis, autoreflexiv, în care poezia devine formă de supraviețuire a eului în fața dispariției.

„Lux et Tenebrae” nu este doar un volum de poezii, ci o formă de exorcizare artistică a fragilității umane.

I. GENEZA EULUI

Metamorfoză

Seva gândurilor te aruncă-n agonie,
Căldura metaforelor te alină
Și fără orgoliu, fără mândrie,
Te metamorfozezi în pură melancolie.

Pasiunea spiritului pentru arte,
Nu poate fi curmată în van;
Tu, eroul legendar,
Privește-o cum se stinge.

Nu pot vedea, nici auzi,
Talentul ce se scurge prin vers de poezii!
Nu pot să simt
A inimii iluzie,
Căci tu ești poezie,
Ermetică, indescifrabilă;
Ești melancolie,
O boală incurabilă,
Și doar prin artă

Te poți descătușa.

Geneza

Tu ești muza artei
Născută din iubire și trăiri întunecate,
Din dor,
Din versuri de-amor.
Ești creat din durere, din suferința eului
Și presărat cu amintiri lăsate în rafalele timpului,
Toate într-un trist dezechilibru.

În mine mai rămâne doar ecoul chinului,
Ca un blestem ce mă roade, și vocea destinului.
În miezul întunericului, sub cerul plin de stele,
Se naște un foc ce ne arde, ne purifică-n tăcere.
Viața și moartea dansează într-un vârtej nesfârșit,
Iar noi, victime ale dorului, rămânem prizonieri la
infinit.

Geneza morții, a vieții limpezi precum lumina lunii,
Este în mine, în tine, în noi;
Suntem victimele afecțiunii,
Suntem doi;
Însă iubirea rațiunii
Ne freamătă în cuget mereu.

Cerul ce plânge cu ploi,
Ne scrie destinul cu slove noi.
Suntem începutul și sfârșitul visării,
Născuți din dorință și din cenușa uitării.

Alter ego

Tu-mi ești fantezie,
Deții coroana și tronul viselor mele;
Tu mi-ești frenezie,
A minții pură nebunie;
Tu mi-ești în suflet armonie,
În haosul ce mă-nconjoară etern.

Tu-mi ești eterul nopților de vară,
Parfum de fericire și mireasma rozelor,
Ești a luminii tremur ce picură ceară.
Îmi ești rai, îmi ești și iad,
În paradisul sufocant.

Tu mi-ești mângâiere și amor,
Și cânturi de dor.
Îmi ești viață și-mi ești moarte,
Îmi ești totul chiar și când nu-mi ești nimic;
Ești o dorință, o pasiune și-o patimă dusă departe,
Iar inima-mi bate ritmic
Când gându-mi rătăcește la tine.

Îmi ești viciu, rățacire, slăbiciune;
Am săvârșit păcatul originar din nou, iubindu-te!
Am săvârșit mii de greșeli nevăzute,
În clipe de mult pierdute și nelegiuiri mute,
Toate întorcându-se cu agilitate
Împotriva mea,
Căci tu-mi ești și dragoste și ură.

În mormânt,
Voi lua cu mine acest tainic jurământ.

Total e constant, paradoxal și delirant,
Dar iubirea va fi mereu un sentiment riscant.

Eu nu mai sunt,
Tu nu-mi mai ești.
Datorită ție sunt un alt eu,
Păcatul va dăinui mereu,

Sum alter ego.

Meditație

Permite umbrei lumii să te înconjoare,
Ascultă tăcerea în triluri de păsări călătoare.
Simte ai aerului fiori,
Ce parcă îți mângâie vechile dureri cu petale de flori.

Lasă glasul vântului să-ți cânte
Imnuri uitate, șoapte frânte;
Să-ți recite în taină stihuri de amor
Și să-ți fredoneze în surdină cânturi de dor.

C U P R I N S

Încadrare tematică / 7

I. GENEZA EULUI

Metamorfoză / 11

Geneza / 12

Alter ego / 14

Meditație / 16

Blocaj artistic / 17

Muza / 18

Iustitiae Umbrae / 20

II. DRAGOSTEA ȘI VISAREA

O mie / 23

Dorință / 24

Taine / 27

Conjurare / 28

Suflet efemer / 29

Sagittarius / 30

Selenar / 31

Aer paradiziac / 32

Platonic / 34

Sagitta / 36

Regăsire deșartă / 37

III. DEGRADAREA

Prezent /	41
Agonie /	42
Hulă /	43
Decepție /	45
Pact /	46
Iluzii /	47
Haos /	49
Nictofobie /	50
Eclipsă /	51
Hora Tenebris /	52
Sacrilegium /	54
Paradox /	55
Focul din gheață /	56
Catatonic /	57

IV. MOARTEA SIMBOLICĂ

Visul uitării /	61
Anotimpul renașterii /	62
Toamnă /	63
Post mortem /	64
Recluziune /	65
Dezolare contemporană /	66
Echus Mortis /	67
Tenebrarum /	68
Ars Moriendi /	70

Ignis et glacies / 72

V. POST-DISOLUȚIE

Dincolo de sine / 75

Semper / 76

Regret / 77

Lumen 79

